

Campionatul Militar de Cros Memorial Major Balogh Szilard

✎ **Maior Cristian GRECU**

În perioada 20-21 martie a.c., în organizarea Biroului Educație Fizică din Statul Major al Forțelor Terestre, garnizoana Sibiu a găzduit **Campionatul Militar de Cros**, competiție rezervată școlilor de aplicație. Și această ediție s-a organizat în memoria maiorului Balogh Szilard, dispărut prematur dintre noi, un model și un adevărat prieten pentru ofițerii de educație fizică din Armata României.

Întrecerea sportivă, la startul căreia s-au aliniat loturile școlilor de aplicație din subordinea Statului Major al Forțelor Terestre, s-a desfășurat sub semnul prieteniei și spiritului camaraderesc. Fiecare lot sportiv a fost format din patru fete și patru băieți, sportivele având de parcurs, conform regulamentului, distanța de 4 km, iar sportivii 12 km.



La finalul concursului, atleții Școlii de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă din Sibiu, antrenați de locotenent-colonelul Vasile Uzuneanu, au reușit să treacă primii linia de sosire ocupând în totalitate podiumul la masculin, iar la feminin, locurile II și III.

Clasament individual feminin:

Locul I. Soldat voluntar Bianca Popa - Școala de Aplicație pentru Unități de Luptă din Pitești; Locul II. Elev caporal. Emilia Slavu - Școala de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă din Sibiu; Locul III. Sublocotenent Iulia Manghiuc - Școala de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă din Sibiu.

Clasament individual masculin:

Locul I. Fruntaș voluntar Petre Cotescu; Locul II. Elev fruntaș Cristian Țurcă; Locul III. Elev caporal Marius Hoja. Toți de la Școala de Aplicație Unități Sprijin de Luptă din Sibiu.

Clasament general:

Locul I. Școala de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă din Sibiu; Locul II. Școala de Aplicație pentru Unități de Luptă din Pitești; Locul III. Școala de Aplicație a Forțelor pentru Operații Speciale din Buzău.

La festivitatea de premiere, organizatorii au acordat cupe și medalii câștigătorilor, precum și plachete și diplome celor care i-au sprijinit în desfășurarea competiției.

COMENTARIUL SĂPTĂMÂNII

Cu câțiva ani în urmă, s-a vorbit despre dispariția blaturilor. Am avut atunci așa-numitul „moment zero”. Insuficient, se pare. Chiar dacă meciurile aranjate au fost tot mai puține, semn că s-au obținut oarece performanțe europene, atmosfera la nivelul declarațiilor s-a înrăutățit din ce în ce mai mult. Întreținută de presa interesată să-și mărească tirajul și audiența, viciera normalității s-a intensificat atât de puternic încât Mircea Sandu, președintele Federației, s-a gândit să spună: STOP! *Stop vicierilor de rezultate și stop bălăcărelilor și jignirilor!*

Momente zero

✎ **Locotenent Constantin PIȘTEA**
constantinpiatea@presamil.ro

Tot atunci s-a oprit și inima lui George Pruteanu, iar Radu Paraschivescu, „inundat de silă”, s-a hotărât să nu mai scrie despre sport. Măsura, de „igienă personală”, îl ajută să se îndepărteze, măcar temporar, de „fotbalul bolnav din România și manifestările papușe din jurul lui”. *Vouă nu vi s-a luat?* ne-a întrebat Valentin Moraru. Fiecare a răspuns în nume propriu, iar președinții de cluburi și-au zis că e rost de un nou moment zero. Și-au dat seama că boala de pe buzele lor s-a extins în tribune și că brichetele, telefoanele și pungile de semințe care caută urechile arbitrilor nu sunt aruncate de suporteri, ci chiar de ei. Inteligenți și simțitori, epoleții fotbalului știu că tinerii care populează astăzi tribunele își vor aduce copiii pe stadioane peste câțiva ani. Conștienți de răspunderea pe care o ascund sub caschetă, conducătorii s-au declarat de acord cu Mircea Sandu. Așa că, să avem încredere, nu vor mai exista *bălăcăreli și jigniri*.

Să gândim pozitiv. Un „system restore” funcționează mai mereu. S-a întâmplat numai o dată să dea greș. Dovada: chiar Mircea Sandu. Astfel, la câțiva ani de la momentul zero care presupunea dispariția meciurilor trucate, președintele FRF și-a permis un bis: *stop vicierilor de rezultate!* Acum, îndrăgostitul eșuat mai este și mahmur: *stop bălăcărelilor și jignirilor!* Doi în unu, ca șamponul cu balsam. Numai că, mizeria din fotbal, deși face clăbuci, nu se curăță.

Veteranii cu busola în mână

✎ **Căpitan Marius MIHAI,**
ofițer de relații publice la B. 612 Art.AT.

De curând, Baia Mare a fost gazdă la Concursul militar de orientare din pădurea de la Tăuții de Sus. La start s-au aliniat cadre militare și personal civil contractual din 12 unități militare, aparținând Corpului 4 Armată Teritorială *Mareșal Constantin Prezan*.

Am participat de multe ori la asemenea concursuri fie în calitate de concurent, fie în calitate de *privitor* și la prima vedere pare un sport fără... sare și piper. Totuși, aceste condimente sunt simțite de către concurenți care este într-o luptă continuă cu timpul, natura, cu singurătatea, cu temerile sale care se concentrează, de regulă, printr-o întrebare în pădurea de concurs: sunt pe traseul cel bun sau m-am rătăcit?

Este interesant și plăcut la asemenea concursuri să întâlnești *veterani* în ale sportului și

ale fairplayului. Aceștia sunt cei care au transpirat din greu pe traseele de orientare, patrule, biatlon sau triatlon și care au reprezentat cu mândrie unitățile și marile unități unde își desfășurau activitatea. Îmi amintesc, cu plăcere acele timpuri, când pregătirea fizică însemna mult mai mult decât reprezintă astăzi.

Revin pe direcția de bază și așa enumera pe caporalii Muțiu Ovidiu, Sebestyen Istvan, odată aflați pe statul de organizare al Bg. 230 I. Mo. din Baia Mare, abonați permanent la Concursurile aplicativ militare de vară/iarnă și locurile pe podium. Acum, ei aparțin Brigăzii 81 Mecanizată de la Bistrița, cu tot cu locurile de pe podium!

Nu aș vrea să-i omit pe plutonierii: Pocol Mircea, Dârjan Florin și Magdaș Daniel, militari cu state vechi în domeniul sportului militar din B. 612 Art.AT *Maramureș*, respectiv Bg. 69 Art.Mx. *Silvania*. Chiar dacă, cu anii, suflul lor s-a mai tăiat și genunchii au probleme cu *amortizoarele*, încă sunt piese de bază pentru loturile din care fac parte. Aș spune că sunt modele pentru cei mai tineri militari care nu prea se *imbrâncesc* să le ia locul și să se afirme.

În urma desfășurării concursului, clasamentul se prezintă astfel:

• Individual masculin:

- locul I: caporal Ovidiu Muțiu de la UM 01331 Bistrița; - locul II: soldat Ciprian Marian de la UM 01331 Bistrița; - locul III: caporal Istvan Sebestyen de la UM 01331 Bistrița.

• **Individual feminin:** - locul I: soldat Maria Goia de la UM 01101 Miercurea Ciuc; - locul II: soldat Mihaela Ozam de la UM 01331 Bistrița; - locul III: soldat Melania Vesa de la UM 01468 Șimleu Silvaniei.

Clasamentul general pe unități militare:

- locul I: UM 01331 Bistrița; - locul II: UM 01468 Șimleu Silvaniei; - locul III: UM 01101 Miercurea Ciuc.



Culoarea din cârlig

BRICHETA LUI DUMNEZEU

✎ **Ion AI. RONCEA**

Așa sună mai bine! Să fi spus bricheta Diavolului? Nu! Ar pieri farmecul și osteneala drumurilor spre Athos și milostenia cerșită bisericilor patriei n-ar avea chichirez. Steaua a câștigat la masa verde un meci aproape pierdut. Urmare la acest episod cu iz de miracol și miros de smârc, Steaua ar putea câștiga campionatul. Chiar dacă Steaua joacă fotbal pe aproape de adevăr din Paști în Crăciun, uite că Patronul câștigă milioane de euro ajutat de mâna lui Dumnezeu.

Ptiu, drace! În afara celui ce dă cu o mână pentru a lua cu zece, cine iese câștigător din această poveste cusută cu arnici deocheat? Care dintre suporterii de suflet ai Stelei se vor bucura cu adevărat de cele întâmplate?

După campionate la rând suspectate de blaturi, matrapazlăcuri, meciuri trucate la ceas de seară prin cooperative mioritice, spectatorii adevărați au obosit să mai vizeze la bucuria spectacolului, privind la meciurile de campionat ca la diagrama de mersul trenurilor.

Steaua, cu toată hărmălaia creată de media, nu reușește să-și regăsească echilibrul valorii. Cu osânda palmaresului de altădată în desagă, Steaua nu-și mai găsește cărarea, orbecăind prin hățișul mediocrității. Steaua a fost obișnuită să câștige cu orice preț ani la rând, iar efectele se văd cu ochiul liber. Din Turnul Londrei vorbind, în Europa echipa din Ghencea pare o echipă de cartier. Valoarea jocului său nu se ridică deasupra parterului de la piciorul broaștei, iar culmea Everestului i se potrivește ca o glumă bună.

Îmi amintesc scandările galeriei de altădată, *Avem echipă/Avem valoare*, și mă întreb dacă acest refren nu-i învechit și fără substanță. Închipuiți-vi-l rostul la următorul meci jucat în Ghencea! Nu v-ar suna a bășcălie, după cele petrecute sub Podul *Grant*?

Mă întreb ce-ar fi de făcut și răspunsul, în actuala conjunctură, nu-i deloc simplu. În lumea bună fotbalul este industrie. Marii fotbaliști câștigă sume fabuloase mai puțin din fotbal și mai mult din reclame! Echipele de valoare ale Europei au adoptat din secolul trecut politica mercenariatului, spiritual național sau regional fiind abandonat ca pe-o măsea stricată, patronii cu bani mulți, ajutați de regizori, se gândesc doar la megaspectacole pentru atras audiența maselor largi... Un circuit construit cu tehnici de marketing, după toate regulile investițiilor de capital. Nimic nu se pierde, din toate se câștigă, piatra seacă fiind cotată la mare preț. Și-atunci? Ce tot atâtea pretenții pentru Steaua, o echipă mare pentru cartierul din Ghencea, dar mică, totuși, pentru o caleașcă regală din Londra, spre unulilor exemplu?

Dar semenilor noștri școliți în fața crășmei, în așteptarea unui șmen, ieri bișnițari, azi miliardari, nu le place să li se spună că n-ar fi în stare să se ia la trântă cu marii lumii.

Vremelnici sub carâmbul timpului, ei trăiesc clipa, cumpărând haine din Paris cu basculanta și plimbându-se prin noroaiile din Pipera încălțați în pantofi englezești.

Aici, pe malul Dâmboviței ne îmbătoșăm a crocodili, convinși din tată-n fiu că albina are dinți și prin urmare ar trebui să muște fără transplant stomatologic.

Unde ești, Caragiale, rege al miticilor din București...